

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžrk/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 3017200465
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3017200465.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Ing. W. T., nar. XX.XX.XXXX, I., právne zastúpený advokátom: Mgr. Martin Danišovič, Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovaný): Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti: 1/ Ing. K. T., N., 2/ MUDr. M. T., N., 3/ K. Z., N., 4/ X. Z., N., 5/ Slovenský pozemkový fond, Regionálne pracovisko Prievidza, Ul. Mariánska 6, 971 01 Prievidza, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 5/2017 zo dňa 19.10.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/147/2017-65 zo dňa 04.06.2019, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/147/2017-65 zo dňa 04.06.2019 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil a vrátil na ďalšie konanie napadnuté rozhodnutie žalovaného č. Co 5/2017 zo dňa 19.10.2017, ktorým s poukazom na § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor č. C 4/2015-7 zo dňa 30.06.2017 potvrdil. Nestotožnil s právnym názorom sťažovateľa, že rozhodnutie o zmene údajov registra obnovenej evidencie pozemkov muselo v 5 ročnej lehote podľa § 7 ods. 6 druhá veta zákona č. 180/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov nadobudnúť právoplatnosť.

2. Krajský súd zistil, že Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor prvostupňovým rozhodnutím č. C 4/2015-7 zo dňa 30.06.2017 podľa § 7 ods. 6 zákona NR SR č. 180/1995 o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom zmenil údaje, ktoré obsahuje register obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území B., schválený rozhodnutím č. C 07/2012 zo dňa 30.03.2012 a zapísaný do katastra nehnuteľností záznamom dňa 06.07.2012 pod Z 782/2012. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 28.07.2017. Žalobca proti nemu podal odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému správne orgánu doručené dňa 10.08.2017. S poukazom na

deň doručenia rozhodnutia namietať porušenie ustanovenia §7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., keďže rozhodnutie o zmene údajov schváleného registra už nemôže nadobudnúť právoplatnosť v rámci zákonnej 5-ročnej prekluzívnej lehoty. Navrhoval, aby odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie zrušil.

3. Žalovaný rozhodnutím č. Co 5/2017 zo dňa 19.10.2017 odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Nestotožnil sa s právnym názorom žalobcu. Poukázal na to, že z ustanovenia § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. ani z dôvodovej správy k zákonu jednoznačne nevyplýva povinnosť príslušného správneho orgánu rozhodnúť tak, aby rozhodnutie o zmene údajov schváleného registra v rámci 5-ročnej lehoty aj nadobudlo právoplatnosť. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/2/2013 zo dňa 07.04.2016, podľa ktorého „v citovanom ustanovení totiž je stanovená lehota prekluzívna 3 roky na podanie návrhu na zmenu zápisov údajov registra do katastra nehnuteľností, ale z tohto ustanovenia vôbec nevyplýva, že by aj v lehote 3 rokov mal vo veci právoplatne rozhodnúť príslušný správny orgán.“ Žalovaný poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/219/2010 zo dňa 28.07.2011, podľa ktorého „o zmene údajov schváleného ROEP možno rozhodnúť do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností, avšak uvedené ustanovenie nemožno využiť v neprospech účastníkov konania.“ Žalobca podľa žalovaného nezdôvodnil, z akého právneho predpisu vyvodil, že v rámci 5-ročnej lehoty musí rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že 5 ročnú lehotu ustanovenú v § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. treba považovať za prekluzívnu, a teda je potrebné, aby rozhodnutie správneho orgánu o zmene údajov do skončenia tejto lehoty aj nadobudlo právoplatnosť. Mal za to, že ak teda o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný rozhodol až dňa 19.10.2017, rozhodoval už po uplynutí lehoty ustanovenej v § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., t.j. bez opory v zákone, založil svojím postupom vadu nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Sťažovateľ s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/219/2010 zo dňa 28.07.2011 tvrdil, že krajský súd sa napadnutým rozsudkom odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Za nesprávny postup považoval použitie analógie s administratívnym trestaním na určenie charakteru lehoty uvedenej v § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., pretože v tomto zákone nie je upravený procesný postup správneho orgánu v prípade uplynutia prekluzívnej lehoty tak, ako je to napríklad v § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. V tejto súvislosti uviedol, že pri podaní návrhu na zmenu údajov schváleného registra správny orgán nedokáže určiť lehotu, v rámci ktorej bude v konaní vydané právoplatné rozhodnutie, teda účastník konania je v právnej neistote, v akej lehote môže podať návrh na zmenu údajov tak, aby správny orgán vydal právoplatné rozhodnutie v lehote uvedenej v § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. Preto mal za to, že ak by správny orgán postupoval podľa právneho názoru krajského súdu, účastníkom konania by bolo odopreté právo priznané uvedeným zákonom.

7. Sťažovateľ zastával názor, ktorý podložil nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 155/2017 zo dňa 31.08.2017, že správny súd použil prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Uviedol, že novelou zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam sa účastníkom konania, ako aj správneho orgánu sprístupnila možnosť opraviť chybu v schválenom registri obnovenej evidencie pozemkov po uplynutí lehoty uvedenej v § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. prostredníctvom § 59 ods. 2 písm. e/ katastrálneho zákona. Tvrdil, že ak by na základe rozsudku krajského súdu zrušil napadnuté rozhodnutie, prvostupňový orgán by bol povinný začať konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte z vlastného podnetu podľa § 59 ods. 2 písm. e/ katastrálneho zákona, predmetom ktorého by bola opätovne oprava údajov uvedených v pôvodnom napadnutom rozhodnutí sťažovateľa.

8. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 23.10.2019 a navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol a žalobcovi priznal trovy kasačného konania.

9. Žalobca sa k tvrdeniu o odklone od ustálenej rozhodovacej praxe vyjadril s tým, že uvedené rozhodnutie sa týkalo úplne inej situácie, keď príslušný orgán začal konanie o zmene schváleného registra na podnet účastníka konania, pričom správny orgán počas tvrdenia v tom čase platnej lehoty 3 rokov nedokázal a nebol spôsobilý prijať rozhodnutie o zmene registra pred uplynutím 3 ročnej lehoty. V danej veci však, ako to tvrdí žalobca, ide o odlišný prípad, pretože tu žiaden z účastníkov konania o schválení registra nič nepožadoval, nepodal podnet na vykonanie zmeny schváleného registra, naopak prvostupňový orgán tesne pred uplynutím zákonom stanovenej 5 ročnej lehoty začal z vlastného podnetu konanie o zmene schváleného registra a prijal rozhodnutie, čím ukrátil žalobcu, ktorý sa spoliehal na zákonnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Z uvedeného dôvodu považuje za správne vyhodnotenie danej lehoty ako prekluzívnej. Tvrdil, že ak by mali platiť právne závery sťažovateľa, tak by mohlo konanie o zmene už zapísaných údajov obnovenej evidencie trvať prakticky počas časovo neurčitej a neobmedzenej doby, čo je v rozpore s princípmi právnej istoty.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

11. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že skutkové okolnosti medzi účastníkmi neboli sporné. Register obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území B., bol schválený rozhodnutím č. C 07/2012 zo dňa 30.03.2012 a zapísaný do katastra nehnuteľností záznamom dňa 06.07.2012 pod Z 782/2012. Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor prvostupňovým rozhodnutím č. C 4/2015-7 zo dňa 30.06.2017 podľa § 7 ods. 6 zákona NR SR č. 180/1995 o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom zmenil údaje, ktoré obsahuje register obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území Uhrovec.

12. Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom ku dňu 30.06.2017, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

13. Kasačný súd konštatuje, že lehota uvedená v ustanovení § 7 ods. 6 posledná veta zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom ku dňu 30.06.2017 nie je hmotnoprávnou lehotou, ale ide o procesnú lehotu, ktorá časovo obmedzuje právomoc správneho orgánu konať v danej veci a vydať meritórne rozhodnutie o zmene registra obnovenej evidencie pozemkov.

14. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 30.06.2017, teda v čase, kedy právomoc správneho orgánu na rozhodnutie vo veci ešte trvala. Vydanie rozhodnutia je objektívny moment, ktorý je pod kontrolou správneho orgánu. Správny orgán preto objektívne môže určiť, kedy mu končí právomoc na vydanie rozhodnutia. Naproti tomu právoplatnosť rozhodnutia je závislá na doručení rozhodnutia účastníkovi konania a na jeho subjektívnej vôli, či podá opravný prostriedok. Okamih nadobudnutia právoplatnosti sa nedá preto v konaní objektivizovať. Podľa dikcie zákona ide o vydanie rozhodnutia a nie nadobudnutie jeho právoplatnosti. V danom prípade nejde o vec správneho trestania. Judikatúru týkajúcu sa správneho trestania preto nemožno aplikovať ani podporene. Zánik právomoci správneho orgánu musí byť vždy vyjadrený explicitne.

15. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.